

Mehmet etinkaya

- Őirler -

Yayın Tarihi:

27.05.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet etinkaya

1961 Tavşanlı doğumlu. Ailece Kütahya / Emet / Esatlar Köyündendir. İlk ve Orta okulu Tavşanlı'da bitirdi. Tavşanlı Ticaret Meslek Lisesi mezunu olan Mehmet etinkaya, 10 yıl süren özel sektör çalışmasından sonra ticari hayata atıldı. Bizim Tavşanlı Gazetesinde köşe yazarlığı yapan Mehmet ÇETINKAYA Yerel Televizyonlarda THM programları sunuculuğu yaptı. Kütahya Destan Tv de 'BERGÜZAR' isimli canlı THM Programını sunuculuğu yaptı. Mehmet etinkaya evli bir çocuk sahibi.

Asırların Nöbetçisine

Ben, bir günün kısa saat nöbetçisi,
Sen, yorgun asırların nöbetçisi.

Düşman dayanmaz akıl heybetine,
Nöbet sıran geldi, kalk, asır nöbetine.

Kalk aslanım kalk, nöbetçi çavuşu gelecek,
Asır nöbetçisi hala kalkmadı mı diyecek.

Yatağında yoksun, not bile bırakmamışsın,
Yastığın ıslak aslanım, sel gibi ağlamışsın.

Utandım, seni yatağında aramaktan,
Uzaktan uzağa kalk diye bağırmaktan.

Bilmeliydim, ruhunun nerede olduğunu,
Hala o kutsal asır nöbetinde durduğunu.

Biz sözümüzdeyiz, tembihledin ve gittin,
İyi adamlar iyi atlara binip gittiler demiştin.

Rahata eren ömrüm saltanat kayığı,
Boş kalan meydanlar zevk sefa aşığı.

Düşündüm, toprak uğruna yatani,
Tekmile geldim fikrimin komutanı.

(Tüm Şehitlerimiz ve Üstad Necip Fazıl Kısakürek' e)
(25.09.2004 Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Bak, Senin İçin Öldü

Gündüz, üç saat evlilik programını,
Seyrette ağla, şimdi ağlamak zamanı,
İkinci vakti, yalan dolan diziler anı,
Bak, senin için öldü, dizi kahramanı.

Şehit haberi verilir, kanal değiştirir,
Gözlerim yaşıyor diye iç geçirir,
Kumandasıyla kanal kanal seyirtir,
Bak, senin için öldü, dizi kahramanı.

Milli ruh kalmamış, herkes "insan" olmuş,
"Kavim kavim yarattık" lafzı unutulmuş,
Yüreklerdeki heyecan bile kurutulmuş,
Bak, senin için öldü, dizi kahramanı.

Reklam arasında yorumlar, sızlanmalar,
Gelecek diziye hazırlanır, kahramanlar,
Gece kulüplerinde eğlenir şarlatanlar,
Bak, senin için öldü, dizi kahramanı.

İçimi yakıyor Bosna, Kerkük, Hocalı,
Unutturdular, kimdir bu, tilkisi çakalı
Şimdi oldu, dizi kadınları yedi kocalı
Bak, senin için öldü, dizi kahramanı.

Ey insan denen eşref-i mahlukat, uyan,
Sahip olduğun bedenle, ruhuna dayan,
Dumlupınar'ı, Çanakkale'yi turistik sayan,
Bak, senin için öldü, dizi kahramanı.

Tavşanlı 25.04.2012 18:15

Mehmet Çetinkaya

Başıma Tac Ederim

Duydum ki; sevdiğim bela topluyormuş,
Her defasında birer birer yolluyormuş,
Ben belayla uğraşınca mutlu oluyormuş,
Yardan gelen belayı, başıma tac ederim.

Dermiş ki; daha bitmedi bela çok bende,
Seviyorum, gam aramam, yardan gelende,
Dilerim hiç tükenmez eczâsı, hanesinde,
Ömrümü ona adadım, kurban nâc ederim.

Aşk benim varlığım, ayrılığadır isyanım,
Yarım, sen tabip olsan çaresiz hastanım,
Ben yarın Hak diyen gönlüne hayranım,
Sen derâmedim olsan, belanı bac ederim.

İnsafsızmış döner dururmuş öfkesinden,
Esirgemez yollarmış her belayı elinden,
Bedduayla ah edermiş her gün dilinden,
İhramda beklerim de belasını Hac ederim.

Tavşanlı 03.05.2014

Na'c : Koyun
Bâc : Vergi, haraç
Derâmed : Kazanç
Hac : Hac görevini ifa etmek

Mehmet Çetinkaya

Bayram Umutları

Gelmezse bu günde özlediklerin
Duygularını rüzgara ver gitsin
Elimin öpülmesinden vazgeçtim
Belki bir, merhaba baba diyebilirsin

Kapıcı ile karısı geldi, bayramlaştık
Sizi sordular, annenle bakıştık
Yolda geliyorlar dedik yatıştık
Biz sizin yolda kalmanıza alıştık

Eh be hanım, telefonun telleri kopmuş
Gelin hanımın bizden haberi yokmuş
Duyduk ki Oğul, bir torunumuz olmuş
Sende baba olup ellerinden öpülesin

(20.12.2000 11:14)

Mehmet Çetinkaya

Ben Anadolu

Toprağım kıraçtı.
İnsanlarım açtı.
Aşıklarım sevdaya muhtaçtı.
Yeşerdim çiçek açtım.
Kırları ovaları sevda evi yaptım.
İnsanlarımı yedirdim, giydirdim.
Bağrımı açtım sevgiye doyurdum.
Bekliyorum, hep aynı sevgiyle,
Gelen doysun, sevsin diye.
Kimi nankör çıktı, kimi sevdalı.
Nankörüme küsmedim.
Sevdalıma yüz vermedim.
Azgınlaşmasın, şımarmasın diye.
Aşıklarımı bağrıma bastım.
Sevdalılarımı el üstünde tuttum.
Nankörümü okulumda okuttum.
Belki yar olur diye.
Aşıklarım ve sevdalılarım, sevgime geldi.
Nankörlerim anlamak için asırları bekledi.
Ve bekleyecekler.
Ey insanlar! Ben Anadolu'yum.
Açtım kucağımı, bekliyorum.
Elinde kınası gözünde sürmesi.
Gel seveyim, iste vereyim.
Tüm sevgilerimi ve aşklarımı.

(18.06.2000)

Mehmet Çetinkaya

Ben Ne İsterim

Yıllarca düşündüm, ben ne isterim?
Gönülden bir dost sevgisi isterim,
Cesedim sahipsiz kokmasın yeter,
Bir imam dört arkadaşı isterim.

Ne alsam da ne satsam bana yeter,
Hüzün olsa da, özde sevgi yeter.
Yalnız olsam da sensiz bu hayatta,
Bir imam dört arkadaş bana yeter.

Gelen zamanı, ümitle beklerim.
Açtı menekşe gözlü çiçeklerim.
Coşkun akan pınarların başında,
Bir imam dört arkadaşı beklerim.

Sevgi kokusu alınca gelirim.
Ben sevgimle dergahına gelirim.
Yolculuk var desinler ötelere,
Bir imam dört arkadaşla gelirim.

Sevgiyi nakış işlerken gülerim.
Gönül dostları bulunca severim.
Yalnızlıktan ağlayan insanlara,
Bir imam dört arkadaş dilerim.

Yolunda dizilmişler, görmekteyim,
Yaptımsa hesabını vermekteyim.
Sen sevgisi kokan, gül bahçesinde,
Bir imam dört arkadaş dermekteyim.

Yaş otuz dokuz, kırkın peşindeyim.
Gideceğim yerin eşiğindeyim.
Bir kazan su, kefen; tabut içinde,
Bir imam dört arkadaş peşindeyim.

Kırmadım sizi kırdımsa, affedin,
İnsanım, beni böyle kabul edin.
Gönül saltanatı bana çok fazla,
Bir imam dört arkadaşla defnedin.

Gideceğim uçmağa, heyecanlıyım,
Size sevgi vermenin telaşındayım,
Son anda bile, sevgi pınarındayım.
Bir imam dört arkadaş aramaktayım.

Hepsi dost insanlar iyi bilirim
İnsan sevenleri kardeş bilirim
Dostluk çeşmesinden aşk suyu içen
Bir imam dört arkadaşı bilirim.

Sevgi konuşana köle olurum
Sevgisiz kalınca ben kahrolurum

Ana, baba, kardeş, evlat, eş var ya
Bir imam dört arkadaşı bulurum.

Artık dost meclisinden ayrı kaldım
Unutuldum sevgimle yalnız kaldım
Hala dost arayan divane oldum
Bir imam dört arkadaş size kaldım.

Çile dergahında sabır çekerim
Sevgiyi kalbime tohum ekerim
Mahşerde hesap günü geldiğinde
Bir imam dört arkadaşla çekerim.

Karanlığa doğan günde umudum
Ben Hikmet-i sebebe aşık oldum
Habibin muhabbeti oldu sebep
Bir imam dört arkadaş kılavuzum

Kalü-bela 'dayken sözümü verdim
Alemlere Nur hizmetine geldim
Ruhumla bedenime tamamlandım
Bir imam dört arkadaş için geldim

Yaratan' dan ötürü, insanı severim,
Bir yudum damlada gizlidir sevgilerim,
Merak etmeyin, rahat olun, dünyalılar,
Bir imam dört arkadaş bulunca giderim.

(Mehmet ÇETİNKAYA 14.05.1991 - 29.01.2001)

Mehmet Çetinkaya

Beni Böyle Bil

Ben kimi zaman bir sevgilinin beklediği
Kimi zamanda beklenip beklenip gelmediği

Kimi zaman ekmeksiz kalan garip
Bedava ekmek kuyruğundan muzdarip

Kimi zaman bir ailenin mutluluğu
Bir annenin yavrum dediği çocuğu

Bir genç kızın nikah masasındaki Evet 'i
Nikah salonunda kaybedilen sevgili

Kimi zaman gönül saltanatının tacı
Bazen bir sevgilinin en büyük muhtacı

(08.11.2002 Tavşanlı)

Mehmet etinkaya

Beni Ele Muhtaç Etme Sevdiğim

Gönülden sevmekle suç işlediğim
Bir tebessüme ömrümü verdiğim
Yalvarmaya dizlerine geldiğim
Beni ele muhtaç etme sevdiğim

Bu zamanda böyle aşk yok sevdiğim
Sana kavuşmak çok zormuş sevdiğim
Bak geçip gitti zaman öleceğim
Beni ele muhtaç etme sevdiğim

(Mehmet ÇETİNKAYA 14:15 20.01.2003)

Mehmet Çetinkaya

Bilirmisiniz Polis Ne Demek

Her sabah vedalaşıp çıktığımda
Dönüşü olmayan hizmet yolunda
Başım dik alnım açık ufukda
Evimde bıraktığım öksüz benim
Bilirmisiniz polis ne demek
Bildiği tek şey insanı sevmek

Bende sevdim, hemde delicesine
Aşık oldum, sabahladım gecelerce
Dolaşamadım parkta bahçelerde
Evimde bıraktığım öksüz benim
Bilirmisiniz polis ne demek
Bildiği tek şey insanı sevmek

Sevdiğime bir gül alıp veremedim
Özlemezmiyim göz göze geleyim
Bayrağım, toprağım benim şerefim
Evimde bıraktığım öksüz benim
Bilirmisiniz polis ne demek
Bildiği tek şey insanı sevmek

Ben ülkem için çileye talibim
Acıya kedere tad veren can benim
Bende babayım, bende anneyim
Evimde bıraktığım öksüz benim
Bilirmisiniz polis ne demek
Bildiği tek şey insanı sevmek

(10.04.2002 Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Bir Güzelin Ahı Var Bende

Bugün yüzüm hiç gülmüyor,
Yeşil göz nazarı var bende.
Yaptığım dua kabul olmuyor,
Bir güzelin ahı var bende.

Dertliyim daha çekeceğim var,
Gideceğim uzun bir yolum var,
Gör Ya Rab burada kulun var,
Aşktan yana yaram var benim.

Çektiğim acılara merhem yok,
Yaram kanıyor kaşıyanlar çok,
Aşktan gayrısına karnım tok,
Tabipten gayri çarem var benim.

Tavşanlı 20.02.2012

Mehmet Çetinkaya

Bir Yol Ver Öğretmenim

Şenin sevgin yeter akli olana
Öğretmen olmayı sevdirdin bana
Geldim, senin bilgi dağarcığına
Bir yol ver de gideyim A' dan Z' ye

Işık bulmuş kelekler gibiyim
Yüzündeki gülüşe hevesliyim
Verdiğin öğütlerin bekçisiyim
Bir yol ver de gideyim A' dan Z' ye

Anam babam desem, inan değilsin
Amcam dayım desem, inan değilsin
Anlatılmaz bilgi hazinesisin
Bir yol ver de gideyim A' dan Z' ye

Hani eti senin kemiği benim
Vallahi öyle değil öğretmenim
Sendeki bilgilere müşteriyim
Bir yol ver de gideyim A' dan Z' ye

(Mehmet ÇETİNKAYA 19.11.2000)

Mehmet Çetinkaya

Boş Vaktine Geldin

Yeni öğrendim, sokağımdan geçmişsin,
Acaba deyip, yeniden sevmek istemişsin,
Duydum ki hep yollarımı gözlermişsin,
Sen benim kalbimin boş vaktine geldin.

Yarası kapanmaz dertler açıp da gittin,
Severken birbirimizi, aşk bağımlı kestin,
Terk edip de beni, yüreğimi aşktan ettin,
Sen benim gönlümün hoş vaktine geldin.

Duymazdan gelmişsin, seni sorduklarımı,
Yok ettin umutlarımı ve mutluluklarımı,
Karanlıkta bıraktın aydınlık yarınlarımı,
Dönmene izin yok nahoş vaktine geldin.

Ne gözüm görüyor, ne de gönlüm seviyor,
İsterdim mutluluğu, gönlüm elvermiyor,
Zorlama güzelim, kaderim izin vermiyor,
Geçmiş hatıralarımın loş vaktine geldin.

Tavşanlı 27.11.2013 01:30

Mehmet Çetinkaya

Bu Dünyanın Dibinde

Yola çıktım, dünya bir alemdir, sonu yoktur,
Dikenli yollarımda, çakıl taşları pek çoktur,
Düşmanı neyleyim, dosttan gelenler oktur,
Kendimce eğlenirim, bu dünyanın dibinde.

Bir aşk peşinde olmadık işler geldi başıma,
Aşkın çaresidir derken, zehir kattılar aşıma,
Göreyim dedim seni, yaralar açtılar kaşıma,
Kendimce eğlenirim, bu dünyanın dibinde.

Aman dilemem kuldan, özüme hapsoldüm,
Aşk çilemi çekerken, bilmedim ben noldum,
Uğruna can verdim, senin yüzünden soldum,
Kendimce eğlenirim, bu dünyanın dibinde.

Terazim kefesine aşk koymayın çekemem,
Kendi hesabımdayım, ne yaparım bilemem,
Her hesabı versem, gönül hesabı veremem,
Kendimce eğlenirim, bu dünyanın dibinde.

Tavşanlı 25.03.2014 21; 30

Mehmet Çetinkaya

Bul Beni

Hasretle, sevgiye susayanlardan sor beni
Bulursan aşk denizinde sevdanla yor beni

Yürüdüğün kaldırım taşlarında say beni
Dostlar meclisinde hizmetkar gibi yay beni

Bilmediğim uzaklara götürdü yol beni
Açmayan çiçeklerin sevdasında bul beni

(23.08.1999)
(Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Buldum

Sevgide gül gül de can buldum
Can da cananı kendimi buldum

Kör duygularıma göz buldum
Dost sevdim sevgide öz buldum

Hasrette gam, keder, hüsrân yok
İnsanlık, insanlık başka yok

İçimde fırtına sevgi diye eser
Kalbim aç insan sevgisi yeter

27.08.1999
Tavşanlı

Mehmet Çetinkaya

Çağırınca Gel

Hasret olmayınca ben seni neyleyim
Git git artık hasretinle yansın özlemim
Gelişini beklemek kavuşmaktan güzel
Git git artık nolursun çağırınca gel

Sevdim suç bildiler
Güldüm acı dediler
Sensizlikle zehirlediler
Git ne olur çağırınca gel

Sevmek ateşte yanmak deseler
Üstüme üstüme çığ gibi gelseler
Seni beklerken cezan idam deseler
Git git artık nolursun çağırınca gel

(10.02.2003 - 13.10)
(Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Dedim

Bu dünyanın nimetleri kandırır insanı,
Gün gelir usandırırılar, sendeki bu canı,
Geri dönüş zordur başından alır aklını,
Nefis yoluna girme, gidemezsin dedim.

Düşünmedikçe bulamazsın doğruları,
Kulak ver anla, Hak'tan gelen çağruları,
Sel gibi üzerine salarlar cümle uğruları,
Nefis tarlasına girme, ekemezsin dedim.

Bakın insanlara, neyi götürmüş yanında,
Her öleni gömdük, ne eksildi bu dünyada,
Aç gözlerini, kalma sen de karanlıklarda,
Nefis bağına girme, göremezsin dedim.

Ne ekersen onu biçersin bu pazarlarda,
Mutlak hakim Rab! Kader ve kazalarda,
Kalpte iman, dilde dua olmazsa burada,
Nefis pazarına girme, alamazsın dedim.

Allah insanı yaratmış, kadın ve erkek,
Birlikte yaşayın, edep ve aşkla severek,
İbadet edin, cennet için illaki bu gerek,
Nefis yaylasına çıkma, inemezsin dedim.

Tavşanlı 03.03.2012 03:00

Mehmet Çetinkaya

Derlerki Şair Şiir Yazarmı

Derler ki şair şiir yazmış, övünür, sevinir,
Kim demiş şair yoktan şiir yazmış, gezinir,
Vardır o şiir, yazma görevi de bizlere verilir,
Dost eşliğinde süpürgeyim, mısraların ırgatıyım.

Bir emirle verirler ilhamı, yaz ve oku denilir,
Kelimeler düşünce akla, kâğıda mısraya dizilir,
Varsa doğru sözün, alınır ibret ile dersi bilinir,
Dost eşliğinde süpürgeyim, mısraların ırgatıyım.

Derim ki bu benim, kendi adıma söz söylerim,
Doğru söyleyen dosta kurbanım, başım eğerim,
Usta karşısında el pençe divan birleşir ellerim,
Dost eşliğinde süpürgeyim, mısraların ırgatıyım.

Tavşanlı, 20.06.2013

Mehmet Çetinkaya

Doktor

Düştüm diye bir kötü derde
Dostlar çekti yüzlere hep perde
Bir sevdiğim kaldı gönlümde
Nolur doktor bana yüz çevirme

Geldim kapına bin bir acıyla
Ağlamasın evim anayla bacıyla
Yar gelir yüreğime sızıyla
Nolur doktor bana yüz çevirme

Bilirim katlanırım kaderdir
Sevenlerin kavuşması da kaderdir
Sevdaya düşen bu acılar nedendir
Nolur doktor bana yüz çevirme

(23-10-2001 - 23:10)

Mehmet Çetinkaya

Dost'a Gidiyorum

Ele gelmez ömür sürdüm dünyada
Dost elini tutanları gördüm rüyada
Size veda ediyorum musallada
Hak terazini kurmuşlar meydanda
Ben sizin için ibret gidiyorum

Arkamdan söylenmeyin biliyorum
Bir hırka ile bir lokma istiyorum
Yolda beni ne bulur bilmiyorum
Heyecanım büyük, Dost' a gidiyorum
Ben sizin için ibret gidiyorum

26.09.2002

Mehmet Çetinkaya

Dost Mektubu

Dost dosta mektup yazar, yazılan ahuzar imiş,
Yanık gönlümün çilesi var, çekilen derd imiş.

Liyakatın istemezdim, ben ruhsatına talibim,
Senden gelecek lütufla, ben bu aşkta galibim.

Her söylenen kem söz, açmaz sinemde yaralar,
Senden gelen sitem, yüreğimde bağlar karalar.

Düm arar iken dem ettim, dostlar meclisinde,
Kem etmez idim, güm ettim özrün sinesinde.

Düm: Kuyruk

1. Bir harfin bitiş çizgisine yakın yerde, birden bire dönüş yapan kısa çizgi.
2. Bazı şeylerde kuyruğa benzeyen uzantı veya baş tarafın aksi yönünde kalan bölüm.
3. İnsanların sıra beklemek için, art arda durarak oluşturduğu dizi.
4. Birisinin arkasına takılıp hiç ayrılmayan kimse.

Dem: Demlenmek, yerleşmek, o yerden saymak.

Kem: Kötü söz

Güm: İnme, düşme, ortaya atlamak

Tavşanlı 07.02.2012 18:31

Mehmet Çetinkaya

Erenleri Arıyorum

Bir dergah kurdum, ehil kalp inşan arıyorum.
Gönlünde dilinde bir, Gaspıralı İsmail arıyorum.
Adı Anadolu, tapusu şehit imzalı, yurt arıyorum.
Ahmet Yesevi'den kalma, Erenleri arıyorum.

Biruni, İbni Sina ile Cabir ve Ali Kuşçu gibileri,
Ali Şir Nevaiden gelip, Mehmet Akife gidenleri,
Bastığı toprağı, altında yatan var diye bilenleri,
Ahmet Yesevi'den kalma, Erenleri arıyorum.

Özü İslama, Türk Milletine bağlanıp gelen,
Bozkırdan yaylaya, tarladan çöle, hak diyen,
Yunus, Mevlana, Bayram Veli'den öğrenen,
Ahmet Yesevi'den kalma, Erenleri arıyorum.

Sözlerindeki doğruları, sadaka veren âlimleri,
Ardına bakmadan, Vatan diye koşan askerleri,
Allah deyip, tabuta, mezara, kefensiz girenleri,
Ahmet Yesevi'den kalma, Erenleri arıyorum.

Ben varım deyip, davet beklemeden yürüyenleri,
Dünya malına, makama, nefesine, perde gerenleri,
Gökyüzünde Al Bayrak, Kiblede hilal görenleri
Ahmet Yesevi'den kalma, Erenleri arıyorum.

Tavşanlı 29.04.21012 23:55

Mehmet Çetinkaya

Ey Hayat Gözün Aydın

Ey hayat gözün aydın, yar gitti benden,
Teslim oluyorum sana, ellerim havada.
Sanki ciğerim söküldü, acıyla bedenden,
Son nefesimi de aliver, ellerim havada.

Bir bedende candık, yokken özlediğimdi,
Bir ömür sürsün, mutluluğum dileğimdi,
O herkesten çok, en güzel beğendiğimdi,
Son nefesimi de aliver, ellerim havada.

Bırakmadın bizi bize, kalpte acı, gözde yaş,
Bizden başka bulamadın mı, yaktın iki baş,
Ne varsa al götür, bırakma geride bir tek haş,
Son nefesimi de aliver, ellerim havada.

Tavşanlı 30.05.2012

(Haş: Süprüntü, kırıntı, döküntü)

Mehmet Çetinkaya

Fırtına Gözlü Yarım

Sana sesleniyorum çözüldü dillerim
Yıllarımı ağlatan fırtına gözlü yarım
Yeşil gözler bakar kumral saçların arasından
Yandı yüreğim geçeceğim şimdi dünyamdan
Sanki gelip geçecekmiş gibi içimde yatan
Yıllarımı ağlatan aşkıdır beni yakan

Sana sesleniyorum çözüldü dillerim
Yıllarımı ağlatan fırtına gözlü yarım
Yaşamak istiyorum en güzel sevdaları
Koparmadan koklamak gülleri ıtırları
Kalemim kırılrsa yazmasam bu satırları
Seninle paylaşmak en güzel aşkları

Sana sesleniyorum çözüldü dillerim
Yıllarımı ağlatan fırtına gözlü yarım
Her yağmur yağışında ıslanır gözlerim
Boş kaldı titriyor ve üşüyor ellerim
Acıyla aşkın en güzelini yaşar yüreğim
Ağlamadan gel fırtına gözlü yarım

(13.05.2001 TAVŞANLI)

Mehmet Çetinkaya

Galiyev 'i Vurdular

Bozkırda kahraman askerler
Milletin yurduna ererler
Gelecektim siladan anam
Bedenime kurşun dizerler

Bozkırda gonca gül yetişmez
Anam ağlar sesim erişmez
Galiyev' i vurdular anam
İmdadına derman yetişmez

Gün doğar bağrıma ateşten
Ayırdılar canı tenimden
Neslime vasiyetim anam
Silmeyin kanı kefenimden

Dilde, fikirde, işte birlik
Vasiyetim size Milletlik
Bozkır yurdumuz olsun anam
Ayırma Ya Rab olsun dirlik

(15.04.2001 Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Geceniz Mübarek Olsun

Güneşin batışına bakıp da ay doğmaz sanma,
Namaz kıldığın bu gecen, hayır dua ile dolsun.
Güneşin doğuşuna bakıp da batmaz sanma,
Mübarek saydığın gecen, hayır dua ile dolsun.

Yardımları bedelsiz, dua dolu kullarından eyle,
Öksüz başın okşayıp, güldüren kullardan eyle,
Rabbim bizi Hak yolundaki kullarınla haşır eyle,
Riyasız yaşadığın gecen, hayır dua ile dolsun.

En sevdiğin, kendinden Nur'a demiştin Habibim!
'Alim ölünce alem öldü sanılır' dedirten Rabbim,
Gönderdin aleme bizi imtihana, aciz bir garibim,
Secdedeki huzurlu gecen, hayır dua ile dolsun.

Tavşanlı 23.06.2013 17:30

Mehmet Çetinkaya

Geliver Bir Akşam Üstü

Bugün de elimde güller soldu, seni beklediğim yollar küstü,
Seviyorum diye her söylediğin, belki benimle oynarken, süstü.
Gör halimi belki merak edersin, acaba ne halde diyerek,
İnanmıyorsun sen bana, istersen, geliver bir akşam üstü.

Gülüne kandım gönlümü verdim, sanki bulutlar üstündeyim,
Dokunmayın keyfime bugün, ben kendi alemimdeyim,
Dermanım kalmadı yürümeye, gel deme, meyhanedeyim,
İnanmıyorsun sen bana, istersen, geliver bir akşam üstü.

Acımadın yıktın gönlümü, atıverdin virane gibi önüme,
Senden sonra dönmeyi bilemedim en doğru yönüme,
Kaldırımlara lanet ettim, peşinden yürüdüğüm günüme,
İnanmıyorsun sen bana, istersen, geliver bir akşam üstü.

24.02.2006 01:47 Tavşanlı

Mehmet Çetinkaya

Gönlümün Eğlencesi

Gönlümün eğlendiği yerde neşe muhabbet var
Gel bu gece bizde eğlenelim ey nazlı yar
Kimseye söyleme sevdiğim değmesin nazar
Ah bir bilsen neler var birazda çalgı var

Raksın aşkın en şahanesine davetim var
Bana bir dans bir buse lütfeder misin yar
Kimseye söyleme sevdiğim değmesin nazar
Ah bir bilsen neler var birazda çalgı var

Felekten bir gece çalmaya yeminim var
Gel beni arzumdan mahrum etme yar
Kimseye söyleme sevdiğim değmesin nazar
Ah bir bilsen neler var birazda çalgı var

(14.08.2004 00.01)

Mehmet Çetinkaya

Gönül Abla

Nerede o eski aşklar, utana sıkıla yaşananlar
Mutluluğa doğru uzanan pembe sevdalar
Şimdi ise reklam bile yapıyorlar, aşık oldum diye
Vallahi madalya verecekler, sevdiğiyle evlenene
Ah Gönül abla, sen olsaydın tüm madalyaları alırdın
Neyse boş ver... Çünkü sen aşkını reklam yapmazdın
On altılık taze bıyık, on sekizlik delikanlı, otuzluk yeni evli
Hepsinin de aşkları sendin, Gönül Abla, besbelli
Laf atan olmazdı, biz sevemedik derlerdi içinden
Sen yürüdükçe aşk hikayelerin yürürdü peşinden
Taş gibiydin be taş, büken olmazdı bileğinden
Her baba yiğit geçemezdi pencerenin önünden
Ben on üçümdeyken nasıl aşık olunur derdim
Aşk, mangal gibi yürek istermiş, on sekizde öğrendim
Senin aşkların okul gibiydi gençlere
Selam bile vermezdin terbiyesizlere
Ah o yabancı, içimize düşürdü sızı
Alıverdi mahallemizden senin gibi kızı
Taşlayasımız geldi o gün gelin arabanızı
Yapamadık be Gönül abla, atamadık taşları
Senden öğrendik yaşanacak en güzel aşkları

(29,01,2003 23:55)
(Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Gözüne Dizine Dursun

Beni sen yaktın aşkınla, çekip gittin başınla,
Seviyorum diye adaklar yaktın dilek taşınla,
Hiç sevmedin beni, sadaka saydığın aşkınla,
Sendeki aşk baharım, gözüne dizine dursun.

Zehirler olsun kalbine, seviyorum dediklerim,
İnşallah kabul edilsin, senin için istediklerim,
Yok olup gitti ömrüm, seninle hayal ettiklerim,
Sendeki aşk asaletim, gözüne dizine dursun.

Yaşayacağım, seviyorum diyen haykırışımla,
Aşıklara örnek olacağım, sevgiyle bakışımla,
Sensiz hayata bağlanacağım onurlu başımla,
Sendeki aşk faziletim, gözüne dizine dursun.

Gülen gözlerin vardı, üstündeki çatık kaşınla,
Yaktı ciğerimi, aşkla aktı dediğin gözyaşınla,
İlmek ilmek boşsunlar cehennem kayışınla,
Sendeki aşk adaletim, gözüne dizine dursun.

Lokmaları dizdin boğazıma, iki kaşık aşınla,
Bakamazsın gözlerime, yere eğdiğin başınla,
Gececeksin sende bir gün önümden na'sınla
Sendeki aşk haklarım, gözüne dizine dursun.

Tavşanlı 16.06.2012

Mehmet Çetinkaya

Gücüm mü Var

Sevgiyi mezar yaptım öleni yok
Ölümü pazar yaptım alanı yok
Virane şu gönlümüm ustası yok
Dost iline varmaya gücüm mü var

Bülbülden özenmiş dillerim var
Gönül bahçemde açmış güllerim var
Yanımda ol bir nefeslik canım var
Dost iline varmaya gücüm mü var.

Tavşanlı 27,03,2004

Mehmet Çetinkaya

Güler Teyze'nin Televizyonu

Mahallemizde bir Güler Teyze vardı
Raşit ustanın hanımı, evleri köşe başıydı
İlk televizyonu onlar almışdı
Evin içi her akşam misafir dolardı
Hele birde Türk filmi varsa yaşadık, ağlayacağız.
Hatırlarmısın Güler Teyze, yengemi
Filmde, efe, bir kızı sevmiş ve kaçırmıştı
Ağanın adamları efeyi vuracaklar
Kızı sevdiğinden ayıracaklar
Ha yakalandı ha kurtuldular derken
Adeta duyuracak gibi heyecanla
Yengem bağırdı ' kaçın geliyorlar'
Gülmüştüm çocuk halimle
Gittikçe yaklaştılar, birden tüfek sesi
Efe vurulmuş yengem aynı acıyla
Gavurun adamları bırakın onları.
Derken, baktık ki yengem bayılmış
Yengemi ayıltırken herkes filmi bırakmış
Ayılınca ilk sorduğu, yakalandılar mı
Ah Güler Teyze ah neydi o zamanlar
Gücenme ya Güler Teyze fakirdik
En çok da sizin evi özenirdik
Bir de büyük yengem o bir alemde
Gecenin yarısı olmuş herkes beklerdi
Televizyonunuzu kapatmayı unutmayın
Yazısı çkacak ve evlerine gideceklerdi
Ha bu arada o Bayrak çekilmesi yokmu
Çaylar bisküviler Güler Teyzeden
Ağlamaklar bizim yengelerden
Hep olmaz ya kapatırdın bazen
O zaman çok kızarlardı be Güler Teyze
Büyük yengem bir gün ahdetti
Benimde olur bir televizyonum belki
Bayrakla açıp bayrakla kapatacağım
Yaptı be Güler Teyze vallahi yaptı
Bayrakla açtı bayrakla kapattı.
Televizyonda ne yiğitler oynadı
Aşıklar vuruldu kızlar kaçırıldı
Engüzel filmler sizin televizyondaydı
Hiç bir film sizin filmler gibi olmadı
Ah Raşit usta, maaşın yarısı çaya kahveye
Birde çaya şeker unuttumu Güler Teyze
Lafa bak iyi ki televizyonu var evinde
Bulaşıklar size, keyfi kalırdı mahalleye
Raşit usta uykusuz giderdi işletmeye
Her gece film var diye sizi usandırdık
Bir arsa aldık mahalleden taşındık
Televizyona baktıkça seni hatırladık
Çok seneler geçti, büyüyünce utandık
Gündüz top oynar ağaçları kırardık
Kızdımı bir kere Raşit usta azarlardı
Suçlu hep başka mahalle çocuklarıydı

Bilirdik akşama Türk filmi vardı
Yörük Hatça vardı ninem yaşındaydı
Tam karşınızda köşe başındaydı
Kocası eve gelince yoksa evinde
Gidin bakın garanti sinemadaydı
Bir gün Yörük Mehmet kızmış
Sinemayı yasaklamış.
Aç kalmasın diye beş ekmek almış
Yörük Hatça bu sinemayı kafaya takmış
Tarık Akan ` la Emel Sayın oynayacakmış
İki ekmeği bir sinema parasına satmış
Yıllar yılları kovaladı büyüdük yaşlandık
Raşit ustayla yollarda selamlaştık
Ya Güler Teyze hayat bu
Sende gittin biz kaldık bu dünyada
Sahi televizyonlu evin varmı orada
Gücenme ya Güler Teyze, fakirdik
En çok da sizin evi özenirdik

(Mehmet ÇETİNKAYA 28.11.1996 - 26.03.2002)

Mehmet Çetinkaya

Hatırlarsın Belki

Üç gün göremedim diye, unuttun değil mi?
Sesim duymayınca, selamı kestini değil mi?
Sokağından geçmeyince de sildini değil mi?
Olsun sevgili, ben sevdim, hatırlarsın belki.

Günlerimi yaktım senin için, geceler hüzün,
Ömrümü sildim aklımdan, var git sen düşün,
Böyle miydi seviyorum deyip verdiğin sözün,
Olsun sevgili, ben sevdim, hatırlarsın belki.

Ne senden ne de seni sevmekten vazgeçmem,
Dünya mirasım olsa, başkasını asla sevemem,
Her zulmüne karşılık, bir sitemimi söylemem,
Olsun sevgili, ben sevdim, hatırlarsın belki.

Yarına senin aşk ümidinle uyanmak isterim,
Yüzüne bakıp da kalbini görüyordu gözlerim,
Dönme geriye, belki nefsimi uyup küserim,
Olsun sevgili, ben sevdim, hatırlarsın belki.

Tavşanlı 14.02.2014

Mehmet Çetinkaya

İmdat Eyledim

Yarası büyük derde düştüm, eyvah eyledim,
Olmaz çareler sundu yar, aşkıyla zehirlendim,
Gel ey dost, belki sen çaresin, imdat eyledim.
Bilirim, bana bu derdi verende var bir çaresi,

Tabibden medet istemem yar, ilacım sendedir,
Feryadım göklerde, dualarım açılan ellerdedir,
Arının bile rızkı bahar aylarında çiçeklerdedir,
Bilirim, bana bu derdi verende var bir çaresi,

Dost bağında bağban bekleyen güller gibisin
Yanarım ateşinle, külümde köz oluver gitsin,
Çileli bu aşkımız vuslat ya da ayrılıkla bitsin,
Bilirim, bana bu derdi verende var bir çaresi,

Vur sinemden, yarası merhemsiz dert olsun,
Beni yakan ateşe su dökenin elleri kül olsun,
Ey yar bil, sen birdin, bir kalıp son olacaksın,
Bilirim, bana bu derdi verende var bir çaresi,

Tavşanlı 07.01.2014

Mehmet Çetinkaya

Kader Yaşansın

Mazideki her günümde sen varsın
Mutluluğa ilaç aşkıma yarasın
Bilemedim ki sen bana neden yarsın
Bırak bize yazılan kader yaşansın

Oysa senin yüzüne bakıp gülerken
Dilinden dökülen acı sözler neden
Seninle geçen ömrü kül etsen de sen
Bırak bize yazılan kader yaşansın

Bende isterdim seninle mutlu olmak
Mutluluk ve sevinç içinde ağlamak
Yetmiyor canım aşk için güzel olmak
Bırak bize yazılan kader yaşansın

(07.03.2005 14.15)

Mehmet Çetinkaya

Kalbimin Hizmetçisi

Ey kaşına gözüne kurban olduğum,
Kalbimden yoluna giryan olduğum,
Biliyor musun seni neden seviyorum,
Ben seni kalbime, hizmetçi eyledim.

Nefsine uyan kalbim belki kirlenir,
Ancak senin maharetinle temizlenir,
Seni sevmemi cümle kullar özenir,
Ben seni kalbime, hizmetçi eyledim.

Anahtarını veriyorum sana kalbimin,
Bilinirsin kalbimde, sen en iyi emin,
Şahit olurum iyiliğine, işte bu yemin.
Ben seni kalbime, hizmetçi eyledim.

Tavşanlı 24.10.2013 12.00

Mehmet Çetinkaya

Kıskanç Sevgi

Sana verdiğim gülü koklarken,
Hani rüzgar, gülün yapraklarını savurmuştu.
Koklayamamıştın. Öylece bakıp kalmıştın.
Sevgimi rüzgarla paylaştığın için, seni affedemiyorum.
Ben, hala o kıskançlıkta duruyorum.
Kalbimde saltanatını süren sen!
Rızkımı kazanmak için çalışırken,
Beynimdeki hücrelerden bile kıskandığım sen.!
Haber ver artık, bu çilem ne zaman bitecek.
Leyla ile mecnun asırlar ötesinde kaldı.
Yeni yüzyılda temsil etmek, bize mi kalmış.
Ben seni kavuşmak için sevdim.
Elinden tutup yağmur altında dolaşmak için sevdim.
Islanmış elbiselerle ocak başında,
Çıtırdayan çam odunlarının sesinden,
Senin sesini kıskanmak için sevdim.
Ateşin gözlerine vuran ışığını kıskanmak için sevdim.
Bir yudum çaydaki sıcaklığı,
Sevgimin sıcaklığından kıskanmak için sevdim.
Sana olan sevgimden rahat olan vicdanım,
Yokluğunda beni yargılar oldu.
Ne olur bir gelsen. Bitse bu hasret.
Sevgimizi, aşkımızı konuşmak güzel.
Fakat geleceği olmayan aşklar bitmeye mahkumdur.
Ben, geleceğimizi aynı şiddetteki sevgimle, iyiyi, güzeli,
Arada bir, çileli hayat yollarını konuşmak istiyorum.
Alacağımız ekmekleri, evimizin boyasını,
Ve nicelerini konuşmak istiyorum.
Bekledikçe artan kıskançlığımdan bile seni kıskanır oldum.
İçimi yakan bu bekleyiş,
Ya seni bana getirecek, ya da beni sana götürecektir.
Gel, tam ortada, kıskançlığı boğacağımız yerde buluşalım.
Şah damarımın en sakin olduğu yerde.
Kan hücrelerimin seni sayıkladığı yerde.
Şu anda yediğim yemeğin gıdası,
Mideme gidecek ve hücrelerime karışacak.
Ve seninle tanışacaklar.
Seni onlardan bile kıskanmak için sevdim.
Sevgi kelimesini çerçeve yaptırıp odamdaki duvara astım.
O kelime yalnız senin için.
Kalbim hikmetinden sual olmasa sen diye çarpacak.
Ve diyorum ki;
BEN SEVERSEM EĞER
DERYALAR TAŞAR
BEN SEVERSEM EĞER
AKLIM BİLE ŞAŞAR
BEN SEVERSEM EĞER
ÇİÇEKLER AĞLAR
BEN SEVERSEM EĞER
KALP KAPAKLARIM ÇARPAR
Ben seni bu yürekle seviyorum.
İşte gülüm seni bunun için kıskanıyorum.

15.03.1997 Tavşanlı

Mehmet Çetinkaya

Kul Hakkı Bir Elma

(Numân b. Sâbit b. Zevta 700/767)
İmam-ı Âzam Ebû Hanife Hazretlerine)

Yolcuyken su kıyısında, bir elma dişledi,
Haramdır diye sahibinden helallik istedi,
Elmacı ondan tam üç yıllık hizmet istedi,
Kul hakkı için, ben bu hizmete kurbanım.

Biter bu hizmet, lakin helallik verilmez,
Evlenmeden kızıyla bu haktan geçilmez,
Kör sağır topaldır kız, belki beğenilmez,
Kul hakkı için, ben bu evliliğe kurbanım.

Günler, aylar, yıllar sürer gider evlilikte,
İmanla dolu bir ömürleri geçer birlikte,
İslam yolunda yetişir oğulları, beşikte,
Kul hakkı için, ben bu yola kurbanım.

Dört kitabın hepsi oldu tek Kur'an,
Yaratmış Rabbim Hanefi'yi Nur'dan,
Örnek aldı Muhammed Mustafa'dan,
Kul hakkı için, ben bu Nur'a kurbanım.

Şaşıрма Adem oğlu yolunu Hak'tan,
Var etmedi mi seni Rabbim, hiç yoktan,
Gel dört mezhebe, kork sende çoktan,
Yaradan için, ben bu Hak'ka kurbanım.

Tavşanlı 06.05.2012

Mehmet Çetinkaya

Kusur Bizim

Dünya denen meşakkati, sarmışız da sırtımıza,
Biliyorum gömecekler, bizi bir gün arzımıza.
Körüz biz görmemişiz, dostumuz gelmiş karşımıza,
Kusur bizim başıyla, ateş olma sıratımıza.

Ne ettimse öldüremedim, nefis denen illeti,
Bir beni yaksa fedayım, yakıyor cümle ümmeti,
Gel güldür bizi dost, al üstümüzden şu mihneti,
Kusur bizim başıyla, ateş olma sıratımıza.

Ayıp günah demez eller, hemen vurur yüzümüze,
Bakarız ufuklara, dost görünür mü gözümüze,
Araya araya bulsak, dermanı şu dizimize,
Kusur bizim başıyla, ateş olma sıratımıza.

Anadolu yürek yaylamızda, eser serin yeller,
Tebeşüm etsen de yeter, açar bahçemizde güller,
Öpmek için uzat desek, uzanır mı bize eller,
Kusur bizim başıyla, ateş olma sıratımıza.

(30.11.2005 Tavşanlı)
Ozan FEDAİ KOÇ 'a İthafımdır)

Mehmet Çetinkaya

Leblebi Yarım

Çıktım adanın yoluna
Köprüde verdim mola
Çekil yolumdan kaynana
Gözüm değdi gızına

Leblebi yarım leblebi
Aç yüzünü ay gibi
Şu Tavşanlının gızları
Çifte kavrulmuş gibi

Nohut kavrulur tavada
Gızlar oynar kınada
Varsın delirsın kaynana
Oğlu benim vallaha

Leblebinin çalgarları
Gız anaya yalvarı
Oğlan delirtir nazları
Tavşanlının gızları

Araba gelir kornalı
Şu sağdıca sormalı
Anasız bekar bulmalı
İç güveyi almalı

Kaynanam ağlar evinde
Baldız kaldı elinde
Sandık parası çok geldi
Darıldım sana yenge

Çeyizim katardır benim
Gelin oldum giderim
Sen ağlama anam babam
Salı Cuma gelirim

(26.06.2002 Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Odasında Lambası Yanmıyor

Yare selam saldım, aldım diye haberi gelmedi,
Küsmüş derler bana, yalan mıdır, acep nedendir.
Eğer küstüyse yanarım, vuslatımız sona ermedi,
Odasında lambası yanmıyor, bilmem nedendir.

Sıra dağlar gibi engel koydular, yar ile aramıza,
Tabip gelmesin, merhem sürmem aşk yaramıza,
Eğer doğruysa yanarım, muradımız sona ermedi,
Odasında lambası yanmıyor, bilmem nedendir.

Dediler unutmuş, başka yar bulmuştur gönlüne,
Ben yarı bilirim, benden gayrı yoktur dengine,
Eğer söylerse yanarım, gümanımız sona ermedi,
Odasında lambası yanmıyor, bilmem nedendir.

Birimiz gitse de dünyadan, geride kalsa tekimiz,
Feryadımızı duymazlar, aşktan yanarız ikimiz,
Eğer öldüyse yanarım, hasretimiz sona ermedi,
Odasında lambası yanmıyor, bilmem nedendir.

Tavşanlı 22.10.2013 02:00

Mehmet Çetinkaya

Oynatırım

Eller yarini oynatır kınada düğünde
Gönül evimde oynatırım yari kendimce
Bugün gelin ağlamasında yarın zeybekde
Gönül evimde oynatırım yari kendimce

Kadının en güzeli eşine süslenendir
Güzel elbiseleriyle evde bekleyendir
Eşine güler yüzüyle hoşgeldin diyendir
Gönül evimde oynatırım yari kendimce

Gel gülüm gel benim badı sabahım deyince
Bir gülüşüyle dünyayı bağışlar gönlünce
Birde endamlıca söyle efendi deyince
Gönül evimde oynatırım yari kendimce

Sözle kırsam kalbini çöpe gider gururum
Silah çekip nefsimi onikiden vururum
Sonra yanına varıp göz göze otururum
Gönül evimde oynatırım yari kendimce

13.03.2006 Tavşanlı

Mehmet Çetinkaya

Sana Sığınırım

Sen bizi alimle eğlenen cahillerin fenalığından koru,
Cahil ailemlere kanmış kullarını, yoluna çevir Rabbim.
Sen bizi alimle eğlenen cahillerin fenalığından koru,
"Serveti dilediğime, ilmi isteyene veririm" diyen Rabbim.

İlim, ateş ortasında kızgın bir demir olsa, gider alırım,
Cahile boyun eğmektense, ölümler arasında canlı kalırım,
Boynumailmek geçirseler bile, son nefeste yalvarırım,
Rabbim! Susan alimden, konuşan cahilden, sana sığınırım.

Cennetin için, ilim yolunda yürümenin en doğru usulünü,
Aldığı ilmi doğru kullanan, sorumlu kulun mesulünü,
"Alimlerin ölümü alemlerin ölümüdür" diyen Resulünü,
Rabbim! And olsun deyip yere çalandan, sana sığınırım.

Biz kuluz, suçluyuz, kusurluyuz, tövbeye geliriz kapında,
Her mana saklıdır, alemlerine rehber doksan dokuz adında,
Rızığımız, her nefesimiz sendendir, cennet hurması tadında,
Rabbim! Suçuma gazabından, Rahman olan sana sığınırım.

Duacıyım, suçumu başışla beraatimi ver ayırma yolundan,
Sevindir, mahrum etme, nasiplendir, Hak diyen kullarından,
Bilmeden girdiğim günahattan, işlediğim tüm kusurlarımdan,
Rabbim! Habibin Muhammed şefaatiyle hep sana sığınırım.

Tavşanlı 05.07.2012 01:15

Mehmet Çetinkaya

Sen Orada Yandın - Soma

Gitme demeye, dillerim varmıyor,
Evlatlarında haberin bekliyor,
Kulağım seste, gel desin istiyor,
Ben sevilirken, sen orada yandın.

Gözümün nuru toprağa mı düştü,
Duyunca beyim, allığımda düştü,
Kara toprağa canımdan er düştü,
Kara yazmayı, bağladım sen yandın.

Kötü haberi düşmanlar tez duyar,
Geliver beyim, içimde yangın var,
Yanar yüreğim, ah muradımız var,
Ben bekliyorum, sen orada yandın.

Kime ne ettik, sorarım kendime,
Dilim söylemez, evdeki yetime,
Ölürüm canım, gidemem hekime,
Ben üzülürken, sen orada yandın.

Soma denilen, bir acı talihmiş,
Beyazlar giymek senin kaderinmiş,
Kefenle düğün, inan çekilmezmiş,
Ben ağlıyorum, sen orada yandın..

Seni yolladım, Yüce Allah'ıma,
Emanet ettim seni Rahman'ıma,
Gururum sendin, yemin imanıma,
Ben yaşıyorum, sen orada yandın.

Tavşanlı 15.05.2014

Mehmet Çetinkaya

Sen Ölmeyi Biliyor musun?

Feryatlar içinde yanan yürekler varken,
Acıyla inleyenleri duyuyor musun?
Ben aşk deryasında tek başına üşürken,
Tebessümünle örtmeyi biliyor musun?

Seni anlattığım her meclise girerken,
Hep yalvardım sana bir kerede gel erken,
Sevdiğim diye hasretle seni beklerken
Vicdansız.! Gelivermeyi biliyor musun?

Terazim kurulmuş meydana, tartılırken,
Okkalar, gramlar kefeye getirilirken,
Aşk yangınımın ateşi söndürülürken,
Yüreksiz.! Sen el etmeyi biliyor musun?

Hesap, kitap toplanıp, defter dürülürken,
Bir tabut içinde, sonsuzluğa giderken,
Sen, görememiş gibi davranıp geçerken,
Be Feryatsız.! Sen ölmeyi biliyor musun?

10.11.2005 -14.37 Tavşanlı

Mehmet Çetinkaya

Seveceksem Eğer

Çökse, yerle bir olsa da sevda dağım,
Kalmadı artık seninle, bir aşk bağım,
Yeter artık nazın, kederin, eziyetin,
Seveceksem eğer, adam gibi severim

Sevda yüreklerine ibretle dolmuşum,
Gözyaşlarımla kafa çektim, sarhoşum,
Mutlu edecek belki seni, yok oluşum,
Gideceksem eğer, adam gibi giderim.

Hoş geldin diyerek, sevinmeyen yar,
Unutma, bende kalan kırık gönül var,
Sır'at Köprüsü, sana da gelecek dar,
Gececeksem eğer, adam gibi geçerim.

Hak diyerek, bir yola baş koymuşum,
Her adımda dost duasıyla dolmuşum,
Ömrümü hesap defterime koymuşum,
Çekeceksem eğer, adam gibi çekerim.

Tavşanlı 14.03.2012 03.30

Mehmet Çetinkaya

Sis Mektupları

Biz sevdik, aşkı yaşadık,
Ay parlak, güneş aydınlık
Gece gümüşten mehtap diye sevdik
Bir bahar akşamı diye başlayan şarkılar
Kıskanırım seni ben derken
Artık seni sevmeyeceğim diye biterler
Biz ayrılamayız şarkısını bile unuttuk.
Kırılan kalpler boş kalan eller
Dost dediklerimiz hep güldüler
Uçup giden umutlar ve
Ebruli yakamozlar bir bir kayboldu gitti
Sis bulutları gibiymiş o yıllar
Gözlerim kurudu yüreğim ağlıyor yüreğim.
Çocuktum minicik ufacıktım
Beraber simit almaya giderdik
Bir simidi İkiye bölüp
Yarısı sen yarısı ben dediğim zaman
Neden bir masa ayırtamadım pastanede bilir misin
Gözü çıksın bu fakirliğin, param yoktu param...!
Uç kuruşluk dondurma parasına gittin...!
Sen mahallede olmadığın zaman
Tahtadan arabalarla çok oynadım
Bilirdim parayla oyuncak alınmayacak
Tıpkı parayla saadet olmaz şarkısı gibi..!
Bilemediğim yalnızca senin bakışlarındı
Yüreğime inen merdiven basamaklı sözlerindi.
Ah..! akıp giden yıllarım nerede şimdi
Getir bana bir günümü
Söz seni bekleyeceğim
Beni yakan gözlerinle bak bana
İçinde aşk dediğin ateş varsa
Yüreğinde cesaretin varsa
Bul beni beklediğim yerde sevdiceğim.
Sis mürekkeplerinden seviyorum yazdım ufuklara
Gümüş den mehtaplarda
Güneş doğmadan bul beni

(01.02.2001 Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Şaşırdım Vallahi

Yürüyorum duruyor, koşuyorum yürüyor,
Seviyorum diyorum, utanmadan gülüyor,
Gel diyor gidiyorum, sırt dönüp de üzüyor,
Ben şaşırdım vallahi, bu sevda neymiş meğer.

Bakıp bakıp gülmesi, ellerimden çekmesi,
Bana ne hoş gelirdi, uzak uzak öpmesi,
Kavuşacağım anda, birdenbire gitmesi,
Ben şaşırdım vallahi, bu sevda neymiş meğer.

Üzme beni diyorum, seviyorum gel diyor,
Gidiyorum yanına, neden geldin git diyor,
Ayrılalım seninle, benden de vazgeçmiyor,
Ben şaşırdım vallahi, bu sevda neymiş meğer.

Sevdikçe seviyorum, gittikçe gidiyorum,
Durdukça duruyorum, bir gül veremiyorum,
Artık inadım inat, bende naz ediyorum,
Ben şaşırdım vallahi, bu sevda neymiş meğer.

Tavşanlı 16.01.2006

Mehmet Çetinkaya

Telefon

Burada toplandı kalabalık
Hey insanlar sormayın bana
Bu hattın adı alo yalnızlık
Sizde ulaşmak ister misiniz ona

Alan kodu: YALNIZLIK
Numara: BEN YALNIZLIĞI HAK ETMEDİM

Onun adı Hasan' dı,
Çok seven bir kalbi vardı.
Telefon numarasını verdi,
Sevgi arayanlar arasın dedi;

Alan kodu: İLK ATEŞ.
Numara: HALA YANDIĞI YERDE DURUYOR.

Vuruldu bir çift elaya
Bir çift elanın sahibi Hesna 'ya
Aradı bulamadı taktı kafaya
Yaşlar damladı o numaraya

Alan kodu: GÖZ
Numara: KALBE GİDEN YOLDA KALDIM

Bir dost vardı aşkın şahidi
O dost aşıklara şah idi
Numarasını mı istediniz
Tarife gerek yok idi

Alan kodu: KÖPRÜ
Numara: GELİP GEÇENLERİN İZİ KALDI.

(25.08.1999 Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Tez Yetişin

Ben bu dünyadan göçer giderim, adım kalır,
Sözümü tutmaz unuturlar, yazdıklarım kalır,
Ten candan ayrılır, imtihan için ruhum kalır,
Tez yetişin ey gafiller, ilim irfan öksüz kalır.

Sultan olsan dünya, sana yetmez doymazsın,
Fukarayı alıp, zenginin sofrasına koymazsın,
Hesap kitap nedir bilmeden gider durmazsın,
Tez yetişin ey hakimler, kul hakkı öksüz kalır.

Ayrılmayın sakın Şanlı Bayrağımın ufkundan,
Açıya merhem olun, tutun düşenin kolundan,
Öğüdümdür sizlere, yılmayın ilmin yolundan,
Tez yetişin ey gençler, geleceğiniz öksüz kalır

04.03.2015 Tavşanlı

Mehmet Çetinkaya

Unuttuğum Ayrılık

Bir zamanlar aşk nedir diye yaşadım
Aşkı yaşayanlara hep gıpta ile baktım
Yalnızlığın kucağında yıllarca avundum
Bir akşam üstü bir güzele rastladım
Sanki kalbim; işte bu işte bu diyordu
Sevdim seni hemde vazgeçilmez tutkuyla
Sonrasını biliyorsun, yıllarımız geçti
Hep aynı tazelikte hep aynı sevdayla
Mutluluğun saltanatını sürdürdük
Sana gülüm dedikçe gülen gözlerin
Canım dedikçe tebessümlerin
Beni her gün yeniden aşık ettiler sana
Bahar yorgunu çiçekler şahit aşkımıza
Hatırlar mısın bana verdiğin ilk karanfili
Heyecanlandırmıştı yürek kırmızısı rengi
Şiir defterimin arasında hala duruyor
Zavallının yaprakları kurumuş
Seni seviyorum dediğimi unutmamış
İnan sevdiğim hala rengi kırmızı, solmamış
Bir karanfilin aşka saygısı böyle olurmuş
Tam on yedi yıl geçmiş aradan
Ölüm hariç ayrılık nedir hiç tanımadım
Ve gittin sanki yeniden gelecek gibi
Bana unuttuğum ayrılık aşkını öğrettin
Allah'ım nedir bu ayrılık denen hasret
Sen yokken sana daha çok aşık oldum
Keşke giden sen değil ben olsaydım
Ayrılığın aşkını canım, sen yaşasaydın
Ah o hasret yokluğunun hasreti
Sana kavuşmanın hasreti
Seni sevmekten daha lezzetli

(12.04.2002 Tavşanlı)

Mehmet Çetinkaya

Üryan Olurlar

Yaşadığı hayat bedbahttır, farkında değil, başına maraz alanlar,
Dünlerini yarın sananlar, uyanırlar hayallerinden, üryan olurlar.

Her kim doğruyu söyler, doğru yaparsa, üstüne belaları salanlar,
Kuyumcu kimliğinde, dürüstlük timsali emsalsiz fettan olurlar.

Hak, hukuk deyip, doğruluktan bahsedip, diziyle kaytan satanlar,
Hep kendileri için var olduğunu söyleyip de keyfi mestan olurlar.

Hak diye yalan söyleyen dillerin, nefesleri kesilip encam bulanlar,
Bilmezler ki gece bitmedi, güneş doğsun, anarlar da giryan olurlar.

Her kul düşünmez de, düşünenin dilleri söylemez, ahraz kalanlar,
Akıl etmezler kimin peşindeler, kapılıp giderler, süfyân olurlar.

Lakin onlar bilmezler ki, gerçek doğrular anlayana misk kokanlar,
İman ehli kulların eşiğine hizmetkar olup, kapısına bustan olurlar.

Tavşanlı 06.06.2013

Maraz: Hastalık, illet, dert. Belâ

Üryan: Çıplak. Soyunmuş, tüm çıplaklığı ile.

Fettan: Fitneci. Kurnaz. Fitne çıkarıcı. Karıştıran. * Hırsız. * Şeytan. * Altın eriten
kuyumcu

Kaytan: Pamuk veya ipekten sicim, Yelkeni yarı kapatmak için kullanılan örgü halat

Mestan: (Mest. C.) f. Sarhoşlar

Encam: Son, işin sonu

Giryan: Gözyaşı döken. Ağlayan

Ahraz: Dilsiz, sağır ve dilsiz

Süfyân: Âhir zamanda geleceği ve ümmetin karanlık günler
yaşamalarına vesile olacağı sahih hadislerle bildirilen
dehşetli dinsiz ve münâfık bir şahıs. (Bak: Deccal)

Bustan: f. Çiçek ve gül kokularının çok olduğu yer, bahçe

Mehmet Çetinkaya

Varlık

Bedava ister zavallı zağar,
Yinede gözü arıyor harhar,
Boğazdan geçeni kar sayar,
Yokluk ile bir gezer varlık.

Bereketi cebe girende arar,
Besmelesiz kazanç zarar,
Belayı, çekip gidene sarar,
Yokluk ile bir gezer varlık.

Amentü diye inandık derler,
Kefeye mıknatıs eklerler,
Oturup Allah'dan beklerler,
Yokluk ile bir gezer varlık.

Bakara yüzellibeş imtihan,
Unutur insan eder suizan,
Neydi ne hale geldi insan,
Yokluk ile bir gezer varlık.

Pencereden sana baktım sağlık,
Bir yanı bağık bir yanı dağık,
Kopar gelir içinden bir çığık,
Yokluk ile bir gezer varlık.

Çare değil son anda feryat,
Geldi geçiyor eyvah hayat,
Son nefes ya taze ya bayat,
Yokluk ile bir gezer varlık.

Tavşanlı 14.12.2016

Mehmet Çetinkaya

Ver Ya Rabbim

Yunus'un yandığı aşkından
Affeden büyük dergahından
Nasibimizi ver Ya Rabbim

Gittiği dergah hatırına
Okuduğu elif adına
Nasibimizi ver Ya Rabbim

Sazına vurduğu mızraptan
Aşkla çektiği izdıraptan
Nasibimizi ver Ya Rabbim

Taşıdığı yük kuvvetinden
Kuvveti aldığı yerden
Nasibimizi ver Ya Rabbim

Habibim dediğin güzelden
Ahlakla dolu terbiyeden
Nasibimizi ver Ya Rabbim

27.03.2004
Tavşanlı

Mehmet Çetinkaya

Vur Be Sevgili

Nasıl olsa, felek bir gün vuracak,
Sen de kalbimden, vur be sevgili.
Elbette gecenin sabahı da olacak,
Uykumda iken gel, vur be sevgili.

Gittin, gözüm kaldı ayak izlerinde
Umudum, hayalim kalır gözlerinde,
İzi kalır, yüzüme bakıp güldüğünde,
Tebessümle de olsa, vur be sevgili.

Tam ümidim kesilince geliversen,
Sen karşımdayken bir gülüversen
Çaresiz derdime ilacım oluversen,
Güller senin olsun, vur be sevgili.

Özledim deyip, kalbimde sızıyla,
Divane olup gitsem, aşk acısıyla,
Yatağa düşüp, sensizlik sancısıyla,
Doktorum diye gel, vur be sevgili.

Elim ayağıma dolansa da sensiz,
Aşkım dillerde dolansa bedensiz,
Bu diyarlarda kalsam da mecalsiz,
Yolda görüp beni, vur be sevgili.

Tavşanlı, 28.11.2013 05:30

Mehmet Çetinkaya

Ya Taşıyamazsam

(Balıköy'den Akıevvel Dostum Yusuf'a)

Yokken hiçbir şeyim ruhumu yarattın,
Topraktan sudan bedenime kattın,
İmtihan dünyası deyip arza bıraktın,
Ya Taşıyamazsam! Affet Ya Rabbi.

Ağlamaklı gülmekli bir alemdeyim,
Emeklemekli koşmaklı haldeyim,
Bir ömür için sevgi dermekteyim,
Ya Taşıyamazsam! Affet Ya Rabbi.

Sevdin, akıl verdin ilim verdin,
Alın terime helal rızık verdin,
Ne istedimse önüme serdin,
Ya Taşıyamazsam! Affet Ya Rabbi.

Dost verdin en divanesinden,
Deli der geçerler ziyadesinden,
Can dost eyledin ta sinesinden,
Ya Taşıyamazsam! Affet Ya Rabbi.

Mehmet ÇETİNKAYA
05 Aralık 2008

Mehmet Çetinkaya

Yörük Kızı

Düşmanlar toprakta, sefa mı sandın
Nasıl oldu efem kimlere kandın
Yaylada yatmanı yiğit mi sandın
Yörük de kızını dengin mi sandın

Düşmanlar oturmuş evim başına
Efem çıkmasın şu gaflet dağına
Sür atını efem durma boşuna
Yörük kızı kurban olsun yoluna

Yürek yanmadıkça efem uyanmaz
Yaylada gezmekle efe olunmaz
Kalk efem kalk buna gaflet dayanmaz
Efem memleket gibi yar bulunmaz

(14.01.2002 17:20)

Mehmet Çetinkaya

Zülfikar Kılıç Elimde

İnanıyorsan Allah'a, Müslüman'a ettiğin ne,
Naralarım, Allah Allah deyip geleyim mi?
Yusuf'u, İbrahim'i, Yunus'u seven ben, sana ne
Zülfikar kılıç elimde, yola çıkıp geleyim mi?

İyiliklerden başka, ne kötülük gördünüz,
Övgüyle dostluk deyip, duvar ördünüz,
Hak terazisini göremeyen, bir kördünüz,
Zülfikar kılıç elimde, yola çıkıp geleyim mi?

Kuzeyden güneye akan, zifir zihniyetle,
Kiliseden çıkıp da, Müslüman'a eziyetle
Geliyorsun, şeytandan aldığın meziyetle,
Zülfikar kılıç elimde, yola çıkıp geleyim mi?

Allah emriyle, kıyametten önce yola gel,
Kalmasın mahşer günü, cennetine engel,
Besmele ile Kible'ni, Kâbe'ye dön de gel,
Zülfikar kılıç belimde yola çıkıp geleyim mi?

Tavşanlı 15.04.2012 03:00

Mehmet Çetinkaya